

[Albertsen.]

formand udnævnt af ministeren og derudover en række kommunale repræsentanter, men ingen fra erhvervsorganisationer.

Det ærede medlem hr. Arne Larsen har under udvalgsarbejdet særlig peget på søfartens restauratørproblemer, men vi mener under henvisning til de oplysninger, der er fremkommet, at overbevillingsnævnet helt er opmærksom på disse problemer, som vitterlig består, dog ikke i relation til danske skibe, og at det vil være nyttigt at afvente en redegørelse fra overbevillingsnævnet i så henseende.

Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer imod socialistisk folkepartis ændringsforslag, men i øvrigt anbefaler jeg at stemme for de andre ændringsforslag.

Vagn Bro: Ja, denne sag har jo været drøftet nu et par år, og for mit parti og mig står hensigtsmæssigheden klar. Jeg kan derfor slutte mig til betænkningen og finde, at vi kan stemme for de ændringsforslag, som udvalget, handelsministeren eller flertallet har stillet, medens vi ikke kan stemme for det af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag.

Jeg vil herom sige, at det eneste, som gør, at jeg egentlig kunne have nogen sympati for det, er en fremstilling i sørestauratørernes blad for februar 1960. På dette punkt vil jeg give medhold og meget henstille, at den højtærede handelsminister, muligvis sammen med den højtærede justitsminister, ville se lidt på, om de her skildrede forhold er rigtige. Det går kort og godt ud på, at en 14-15 skibe besejler Øresund under fremmed flag, tyske flag eller flag længere borte fra, og at der ingen sikkerhedsregler gælder på disse skibe. Bladet mindes den grufulde ulykke i Sønderjylland og skriver i den forbindelse, at der ikke egentlig føres nogen synderlig kontrol med, hvor mange mennesker der kommer om bord i de nævnte skibe, og hvor lidt personale der er. Den højtærede minister kan jo selv læse denne fremstilling, men jeg vil gerne føre tanken videre og sige, at jeg som tidligere politimester har været ude for nogle af disse ruter, der drives af folk, som har spillet den danske myndighed på næsen; vi har forhindret dem i at få bevilling, og så klarer de det alligevel ved at hejse et fremmed flag.

Jeg mener, at når vi nu står over for den store ordning mellem København og Malmø og hele denne environ, var det rimeligt, at den danske myndighed også på dette område havde et afgørende ord.

Det var kun det, jeg ville føje til, idet jeg samtidig udtrykker min glæde over, at finansieringsinstituttet er kommet til verden, at man er klar over, at smågaver ikke er noget, vi blander os i, og at der for mælkesalg ikke gælder helt de samme regler som på det andet område. Herefter tror jeg, at vi alle kan være rede til at stemme for dette lovforslag.

Weikop: Under den betænkning, som nu er afgivet, står også mit navn, og jeg går ind for betænkningen. Men når jeg alligevel vil komme med nogle bemærkninger her, må den højtærede minister ikke misforstå mig; det har ikke noget med sabotage at gøre, men er ganske almindelige bemærkninger, jeg vil fremsætte, fordi der jo her i virkeligheden i nogen grad er tale om en bemyndigelseslov, en lov, som indeholder nye beføjelser for ministeren til at give dispensationer. Derfor forekommer det mig, at det ville være af værdi, om den højtærede minister, inden loven forlader det høje ting, ville give nogle bidrag til fortolkningen af den. Jeg ved godt, at man kan sige: ja men det er gjort i udvalget — men det har nu en ret stor betydning at vide, hvor man er henne med en lovgivning som den, der her er tale om.

Forholdet er jo det, at det vil bero på ministeren, hvem der skal have tilladelse, og hvem der skal have dispensation. Jeg vil gerne straks sige, at jeg ikke er nogen større tilhænger af et system, hvor nogle skal stå med hatten i hånden for at få dispensation, medens andre vel kan beholde den på, fordi de er sikre på at få det. Det ligger i selve dispensationernes og tilladelsernes art og beskaffenhed, at det aldrig nogen sinde kan undgås, at der kan opstå forskelsbehandling.

Må jeg i øvrigt sige, at allerede i selve lovforslaget er der for så vidt forskelsbehandling, idet de, der her i de sidste 2-3 måneder har fået bevilling for 8 år frem i tiden, først bliver underkastet denne lovs bestemmelser, når de 8 år er gået.

Når jeg kommer med disse bemærkninger,